

աղայն առողջ և անասան կենօր ընդ երկայն ա-
ւուրս ի պարծանս Հայոց ի շինութիւն և ի զարդ
Հայաստանայց սուրբ Եկեղեցւոյ Ազաւենք տիկ-
նորաց Փրկիչը որ իւր անչափ ողորմութեանը
համեմատ լուսաւորէ Լազարեանց տոհմի բոլոր
ննջեցեաց հոգիքը իւր արքայութեանը ուսնթա-
ռամ պսակին արժանացնէ նրանց, որոնք Ազգին
և Եկեղեցւոյն այնքան անհամեմատ բարերարու-
թիւններ անելոց յիտ ննջեցին կենդանի անու-
նով դերեղմանի մէջ, ամէն:

Սարգիս-Ա-Էփէ՛ Ս. Փննալէանց:

Ի 10^ն Հոկտեմբերի 1871 թ.

Ի Բագն-

ԱՀԱԿԵՐՏ-Գ ԴՊՐՈՑԻՆ ՆՈՐԳԱՅ:

Խոհապետ-Լեւոն Արարատ Աստուծոյ:

Բեպէտ մեր մոգքրիկ աշխատասիրութիւնները
արդէն չունին այն վսեմութիւնը և արժանա-
ւորութիւնը, ինչպէս որ, պահանջումէ «Արարա-
տայ», իմաստալիր էջերը, բաց այնու ամենայնիւ,
որպէս երեկայրիք մեր սրտի զգացմանցը, իբրև
թօթովանք մանկական նրբանուէր շրթանց, մե-
ծայցոյ ենք, որ կրնգունի խմբագրութիւնդ հրա-
տարակելու:

Անըջալէս, սորա հետ ուղարկելով խմբագրու-
թեանդ՝ երկք առանձնակի Ոտանաւորներ, մեր
զրաւոր աշխատութեան առաջին պտուղները, որոց
համար խնդրում ենք խոնարհարար, տեղիք շնոր-
հել պատուական «Արարատայ», էջերի մէջ:

Աշխատի Դպրոցին Նորոյ:

Յարո-Լեւոն Եղիանց

Աղետաւոր Տէր Սարգիսեանց

Ա-Էփէ՛ Տէր Ա-Էփէանց

Ի 25^ն Հոկտ. 1871 թ.

Ի Բաղաւաճին Նորոյ:

(Յարմար առիթներով ըստ ներկոյ միջոցացն
ամսագրոյս կ'հրատարակուին 2եր աշխատասիրած
ոտանաւորքը:)

ԵՐԿՈՒ՝ ԲԵՐՅ. ԶԳԱՅՄՈՒՆ՝ ԲՆԵՐ:

Աշտարակեցւոյ միոյ երկու դստերք Օրի-
որդքն Համասիլու և Յլորենցիայ հետեւ-
եալ երկու գրութիւնները յղելով ի Նոր-
Պայազիտէ յանուն Խմբագրութեանս՝
թախանձանօք խնդրած են հրատարակել.
զորս թողումք ընծայել ի լոյս ի խրախոյս
նոյն օրիորդաց և այլոց:

Խոհապետ-Լեւոն Արարատ Աստուծոյ:

Երկար ժամանակ երկնածիր ուսման ճառագայ-
թաւէտ ծագումը մատակցապատ մութ ամպերու
տակ զետեղուած կննար, թէև հազիւ կծագէր
քանի մի անձանց սրտերու մէջ ուսման եռանդը.
սակայն ողջ Հայաստանի լայնատարած սահմա-
նին մէջ շատ սակաւ որոց մօտց խաւար քօղը
հալածուած կտեսնուէր: Այսպէս շատ տարիների
գատարկ շրջանները իրարու ետեւ միմեքորտ եր-
կրներու մէջ գալով անցնելով անցուցին շատի-
րի մատղահաս ախտոսկի կեանքը թողնելով մի-
անգամայն անմասն ուսման պտղի քաղցր ճաշա-
կից:

Ո՛հ բարենախանձ օր՝ որու մէջ յանկարծ ա-
նակնկալ լուսոյ ճառագայթը թափանձուեց, տղի-
տութեան սեւթոյր ամպիւրը հալածելով՝ կար-
ծես նոր արշալոյս ծագեց Հայկասերունդ մանկանց
և օրիորդաց վերայ, որանցէն հիմա ամեն մի ան-
ձը առանց մի արդելքի կարողանում է յստաջ
խաղալ ուսման ճաշակը առնելու: Եւ ես Հայ-
կասերունդ զաւակներից մէկը Հայաստանի մի խորշ
անկիւնէն դուրս բարձրացրած դարձնած համար-
եալ խոր քնից՝ (որոյ տղիտութեան մատախուղին
մէջ իմ առաջինքը ցարդ կխաբխախէին) նոր
բացուած արշալուսոյ զովացուցիչ ցօղը՝ այն է
ուսման քաղցրիկ ճաշակը արդարեւ վայելում եմ
իմ օրիորդական դեռախիթիմ հասակին մէջ, և
օրէ ցօր ոտ առ ոտ ուսման լուսալիր ասպարիզի
մէջը մանկելով հասնում եմ բարկոյս նպատակ-
ներին, բացվում են առաջ աղատութեան ընդ-
արձակ տեսարաններ. թուում է ինձ որ ուսման